

Žak Kifer

OKEANSKA GENEZA

Kao i sve duše
Bejah tu
Kad se iznedri more

Darovah mu talase
Kad mu prvi mlečni spade zub

Kad metafore mi kosti prekršiše
S malo soli i kože
Položih glavu na beskraj
Zapalih cigaretu
I počeh da vajam otoke

RUŽINO SRCE

Ružino srce
Je kratkotrajni
Plam

Telo nam
Odveć kruta stabljika
Za tako dubok pogled

Kad uvene
Kakvu li ćemo večnost da vekujemo

PESNIKOVA DUŠA

Mašte nalazišta
Mora da su tmasta
Tek toliko preteća
Da pesnik meri
Svoje delo
Pogledom sličnim
Rudarevom koji
Opervaža kamen
Svojim crnim očima

Rudar što kuje srca
Dok još su vruća
I opipava metal
U mlakim pećima

Zaranjajući ruke
U užarene obrise
Čudesnih vulkana

Putenost zlatara
Čvornati znoj metalca

Iz nakovanja
Očisni ples za plesom

Iscrpenu takvim čisto
Simboličnim drobljenjem
Pesnik u duši nosi
Onu dragocenu građu
Od koje su sačinjene zvezde